

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2700/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.51/2024/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Pásztor Róbert (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Laczka Szilvia ügyvéd) útján eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.51/2024/8. számú ítélete, az Eгри Törvényszék 2.Bf.204/2022/24. számú ítélete, valamint a Gyöngyösi Járásbíróság 4.B.101/2021/25. számú ítélete ellen.
- [2] 2. Az indítványozót a Gyöngyösi Járásbíróság 4.B.101/2021/25. számú ítéletével bűnösnek mondta ki lőfegyverrel és lőszerrel való visszaélés, valamint orvadászat büntetésében, és halmazati büntetésül három év hat hónap szabadságvesztés büntetésre, valamint négy év közügyektől eltiltásra ítélte. Az Eгри Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését 2.Bf.204/2022/24. számú ítéletével megváltoztatta, a büntetést két év hat hónap szabadságvesztésre és három év közügyektől eltiltásra enyhítette, a halmazati jelleget mellőzte. A Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Bhar.III.51/2024/8. számú ítéletével megváltoztatta, az indítványozót halmazati büntetésként bűnpártolás vétségében is bűnösnek találta, továbbá a szabadságvesztés tartamát két év tíz hónapra súlyosította.
- [3] 3. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Gyöngyösi Járásbíróság 4.B.101/2021/25. számú ítélete, az Eгри Törvényszék 2.Bf.204/2022/24. számú ítélete, valamint a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.51/2024/8. számú ítélete ellen. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, a XXIV. cikk (1) bekezdésére, a XXVIII. cikk (1) bekezdésére, a XXVIII. cikk (2) bekezdésére, a XXVIII. cikk (3) bekezdésére, a 28. cikkre, valamint a Q) cikk (2) bekezdésére hivatkozva

indítványozta az ítéletek megsemmisítését. Indítványozta emellett a kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztését. Az indítványozó azt sérelmezte, hogy már a nyomozás során jelentős sérelmet szenvedtek az őt megillető jogok, eljárási garanciák, ami jelentősen kihatott az ügyben eljáró bíróság határozatainak meghozatalára is. Az indítványozó hivatkozott többek között arra, hogy az igazoltatása során készült rendőri jelentés nem volt elégséges bizonyíték a tényállás megalapozásához, ugyanis hiányoztak olyan további bizonyítékok, amelyek a jelentésben foglaltak valódiságát igazolnák. Kifogásolta továbbá, hogy a szemle jegyzőkönyvét nem a szemlével egyidejűleg, hanem utólag vették fel, az valótlan, ellentmondó állításokat tartalmaz. Az indítványozó a védelemhez való jog sérelmét állította azon az alapon, hogy ugyan a védő kirendelésére formálisan sor került, de az a gyakorlatban nem érvényesült, mert a gyanúsított kihallgatásra a védő távollétében került sor. Az indítványozó több, a bizonyítással összefüggő eljárási szabálysértésre hivatkozott, amelyek álláspontja szerint lényeges hatással voltak a büntetőeljárás lefolytatására és a bűnösség megállapítására. Az indítványozó az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy véleménye szerint az eljáró bíróságok döntéseiket alaptörvény-ellenes mértékben hiányosan indokolták meg.

- [4] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.
- [5] 4.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [6] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében a 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [7] 4.2. A 27. § szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek csak részben felel meg. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezéseket [az Abtv. 27. §-át] [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], a támadott bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1)-(3) bekezdés, 28. cikk, Q) cikk (2) bekezdés] [Abtv. 52. § (1b)

bekezdés *d)* pont], illetve rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

- [8] 4.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke, valamint a Q) cikk (2) bekezdése nem tartalmaz az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot {v. ö. 3286/2023. (VI. 15.) AB végzés, Indokolás [27]; 3171/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [21]; 3466/2020. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [23]; 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]}, ezért az alkotmányjogi panasz ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti követelményt.
- [9] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére csak a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges „kellő idő” hiányával, illetve a hátrányos tartalmú visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {pl. 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]; 3386/2023. (VII. 27.) AB végzés, Indokolás [39]; 3024/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [29]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének a sérelmét is állította, de nem az Alkotmánybíróság gyakorlata által az érdemi vizsgálat feltételül megkívánt, a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával összefüggésben álló sérelmet állított, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványelemet nem vizsgálhatta érdemben.
- [10] 4.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdéseinek sérelmére.
- [11] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével kapcsolatban a következőkre mutat rá. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog és az ártatlanság védelmének sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját adta, miszerint a bíróságok nem megfelelően állapították meg a tényállást, tévesen ítélték meg a vádlott cselekményét, tévesen minősítették bűncselekményt. Az indítványozónak az Ítéltábla, a Törvényszék és a Járásbíróság ítéletével, a bizonyítással és az indokolással szemben felhozott kifogásai alapvetően törvényességi, szakjogi jellegűek, nem indokolta meg alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy a kifogásolt bírói határozatok miért sértik az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit.
- [12] Az elégtelen alkotmányjogi indokolás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi elbírálás akadályát jelenti {3015/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [13]; 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]; 3119/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [7]}. Mindezek alapján az

Alkotmánybíróság az indítványnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésére vonatkozó részét érdemben nem vizsgálta.

- [13] 4.5. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán az indokolt bírói döntéshez való jog, valamint a XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jog tekintetében megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek.
- [14] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [15] 5.1. Az indítványozó hivatkozott az indokolt bírói döntéshez való jogának, valamint a védelemhez való jogának sérelmére is azzal összefüggésben, hogy az első fokon eljáró bíróság nem vette figyelembe azt az eljárási szabálysértést, hogy az indítványozó védője nem volt jelen a gyanúsított kihallgatáskor. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogásai alapvetően arra irányultak, hogy az első fokon eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta az első gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyv törvénysértő keletkezésének körülményeit, és nem indokolta meg, hogy miért nem vette figyelembe ezt a szabálysértést. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésével összefüggésben arra hivatkozott, hogy mivel az első gyanúsított kihallgatás során védő nem volt jelen, ezáltal sérült a védelemhez való joga.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a másodfokon eljáró bíróság a bizonyítékok köréből az említett gyanúsított kihallgatás jegyzőkönyvét, illetőleg a vádlott ott tett nyilatkozatait kizárta, a tényállás megállapítása során azt nem értékelte (Egri Törvényszék 2.Bf.204/2022/24. számú ítélete, Indokolás 70. pontja). A harmadfokon eljáró bíróság is kihangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletében részletesen vizsgálta a vádlott és védő által felhozottak tükrében a nyomozás során az eljárási szabályok megtartásával felmerült kérdéseket, kifogásokat, ezeket mindenre kiterjedően megválaszolta, helyes érvekkel alátámasztotta (Debreceni Ítéltábla Bhar.III.51/2024/8. számú ítélete, Indokolás 34. pontja).
- [17] 5.2. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint az indítvány nem támasztotta alá a bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség kételyét sem a hivatkozott Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdése tekintetében.

- [18] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket csak az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [19] 6. Az Alkotmánybíróság mindezen érvek alapul vételével az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdések alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.
- [20] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről nem kellett döntenie.

Budapest, 2024. december 17.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró